

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010515
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8416010515.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaných Ľ. S. C. R.. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. mája 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ Ľ. S., nar. XX. X. XXXX/XXXX v F., trvale bytom R. J.
V. Č.. XXX, okres F.,
2/ U. S., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v F., trvale bytom Ž.
Č.. XXX/XX, P., okres F.,

uznávajú sa za vinných, že

obžalovaný Ľ. S.

1./ obžalovaný Ľ. S., dňa 21.04.2016 v popoludňajších hodinách, potom ako videl poškodenú R. F., nar. XX.XX.XXXX, a jej otca E.Z. F., v poobedňajších hodinách, ako sa nachádzali pred predajňou potravín nachádzajúcich sa na ul. Ž. Y. S. P., okres F., Ľ. S. vystúpil z motorového vozidla nezistenej továrenskej značky prišiel k poškodenej R. F. a k poškodenému E. F., nar. XX.XX.XXXX a začal im kričať, že ak povie jej brat (jeho syn) E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol hospitalizovaný s popáleninami v NsP Poprad na polícii na U. S. z P. a na Ľ. S. zo R. J. V., že Oni podpálili motorové vozidlo (továrenskej značky AUDI Q7, Ev. č.: F.-H. majiteľovi vozidla R. D., tak Ľ. S. im za to vypáli ich dom,

obžalovaný Eduard Oračko

2./ dňa 21.04.2016 v čase okolo 10.30 hod prišiel obvinený U. S. do NsP v J. za poškodeným E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tam bol hospitalizovaný a povedal mu, že ak povie na polícii, že On- U. S. dal príkaz, aby uvedené auto (továrenskej značky AUDI Q7, Ev. č.: F.-H. patriace majiteľovi vozidla R. D.), E. F., nar. XX.XX.XXXX zapálil, tak bude s ním zle, dostane bitku, odskáče si to celá jeho rodina a vypáli im dom, následne dňa 22.04.2016 v čase okolo 10.00 hod potom, ako bol poškodený E. F., nar. XX.XX.XXXX, prepustený z NsP v Poprade, prišiel na OO PZ Kežmarok a pred príchodom pred budovu OO PZ Kežmarok nachádzajúce sa ul. Južná č. 2, Kežmarok sa stretol s obžalovaným U. S., ktorý mu znova povedal, že nemá na neho na polícii nič hovoriť, pretože bude s ním zle,

t e d a

obžalovaný Ľ. S. v bode 1. rozsudku
-iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil aby niečo opomenul,

obžalovaný U. S. v bode 2. rozsudku
-iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil aby niečo opomenul,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný Ľ. S. v bode 1. rozsudku
-zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný U. S. v bode 2. rozsudku
-zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný Ľ.N. S.

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaný U. S.

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsiatich štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 112/2016-144 zo dňa 16.5.2017, právoplatný dňa 16.5.2017, ktorým súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov a 6 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal 20.09.2016 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na Ľ. S. a U. S. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po podaní obžaloby predmetná trestná vec napadla dňa 06.03.2015 do senátu JUDr. Richarda Bureša. Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 01.12.2016 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec prerozdelená a náhodným výberom dňa 16.01.2017 pridelená do senátu JUDr. Bohuslava Majernička. Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 28.03.2017 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec prerozdelená a náhodným výberom dňa 05.04.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej.

Obžalovaný Ľ. S. na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2017 po oboznámení sa s dôvodmi zmeny v osobe samosudcu, v súlade s § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a odmietol vypovedať. Súd postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal. Nikdy nebol za E. F. R.. a jeho dcérou R. F. a nič také , že im vypáli dom, nehovoril. Nevie, prečo si niečo také na neho vymysleli. Dňa 21.04.2016 nebol v obci P., bol doma v R. J. V. so svojou manželkou Z. S.. Ďalej odmietol vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2018 zotrval na výpovedi z prípravného konania a na svoju obranu uviedol, že v čase incidentu sa nenachádzal v obci P., pracoval ako člen rómskej hliadky v R. J. V., kde pracuje od 06.00 hod. do 14.00 hod.

Obžalovaný U. S. na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2017 po oboznámení sa s dôvodmi zmeny v osobe samosudcu, v súlade s § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a odmietol vypovedať. Súd postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že nevie, prečo je na polícii, cíti sa byť nevinný, skutok nespáchal. Je pravda, že bol v Poprade v nemocnici za E. F. H., ale iba mu doniesol jedlo a nič mu nerozprával. Tiež je pravda, že dňa 22.04.2016 pred OO PZ v Kežmarku stretol E. F., ale nevedel, že tam je. Pred policajným oddelením mu nič nerozprával, nevyhrážal sa mu. Ďalej odmietol vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2018 zotrval na výpovedi z prípravného konania a na svoju obranu uviedol, že doniesol jedlo E. F. H. do nemocnice, potom išiel domov. Nie je pravda, čo sa mu kladie za vinu. R. F. si všetko vymyslela, závidia mu, že má obchod. R. F. a E. F. H. sa boja rodiny J. v obci P.. Dňa 22.04.2016 stretol E. F. pred OO PZ v Kežmarku, ale nerozprávali sa.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2017 vypočul svedka poškodeného E. F. R., ktorý ku skutku uviedol, že dňa 21.04.2016 išiel do obchodu do P. F. U. S.. Bol opitý a nepamätá si všetko. Dcéra R. mu povedala, že im L. S. hovoril, že im podpáli maringotku. Obžalovaní sa mu však za to ospravedlnili. Na otázku súdu, či má niekto iný vedomosť o vyhrážkach okrem neho a jeho dcéry, obžalovaný uviedol, že nie, možno sa o danej veci rozprával s koordinátorkou E. J.. Osobne nepočul, aby mu L. S. povedal, že mu podpáli maringotku, ale všetci to rozprávali, že to počuli. K druhému skutku sa bližšie vyjadriť nevedel. Uviedol, že má vedomosť o tom, že zo skutku je stíhaný jeho syn E. F. H.. Ľudia v osade boli nahnevaní na jeho rodinu, pretože jeho syn podpálil J. auto.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2018 zotrval na výpovedi z prípravného konania aj z hlavného pojednávania a uviedol, že v deň, keď sa dozvedel, že syn je popálený, šiel si kúpiť víno, vypil ho a nič si nepamätá. Keď vypovedal na polícii, tak sa bál rodiny J., ktorým syn podpálil auto. O tom, že syna v nemocnici navštívil U. S. sa dozvedel od syna, keď sa vrátil z nemocnice. O čom sa rozprávali, uviesť nevie. Na stretnutie s L. S. dňa 21.04.2016 si nepamätá, mal vypité. Dcéra Simona mu na druhý deň povedala, že keď si šla kúpiť do obchodu malinovku, tak jej L. S. povedal, že ak jej brat E. povie, že oni mu povedali, že má podpáliť auto, že ju zbije. Ale zmierili sme sa, v tom čase boli všetci nervózni.

V prípravnom konaní svedok poškodený vypovedal, že dňa 21.04.2016 bol s dcérou R. F. v P. v blízkosti predajne potravín na Ž. N., ktorej majiteľom je U. S.. V tom čase bol opitý a nepamätá si, čo sa stalo. Dcéra R. mu povedala, že jeho syn E.Z. F., H. spálil G. J. auto a taktiež, že sa im pri obchode vyhrážal L. S. vypálením domu, ak jeho syn E. povie na polícii na L. S. a U. S., že oni nahovorili jeho syna, aby podpálil auto. Z obidvoch má strach.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, kedy svedok zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania. Uviedol, že L. S. to tak nemyslel, ospravedlnil sa mu, bol nervózny. E. J., koordinátorka mu povedala, že ak mu niekto podpáli dom, tak to neurobia J., ale L. S. zo R. J. V.. Keď mu to povedala, mal strach, ale teraz ho už nemá, lebo sa zmierili.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2017 vypočul svedkyňu poškodenú R. F., ktorá ku skutku v bode 2. odmietla vypovedať, keďže obžalovaný U. S. je jej krstným otcom. Ku skutku v 1. bode uviedla, že sa nachádzala v potravinách v obci P., kam prišiel autom obžalovaný L. S.. Vystúpil z auta a povedal jej, že ak brat povie pravdu o podpálenom aute, tak podpália ich dom. Povedala to otcovi a spolu aj na polícii. Vtedy sa zľakla. Odvtedy sa jej už nevyhrážal, pomerili sa.

V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že dňa 21.04.2016 v čase okolo 15.00 hod. až 17.00 hod. bola s otcom v blízkosti potravín, ktorých majiteľom je U. S.. V tom čase tam prišiel obžalovaný L. S., ktorý keď ich zbadal, tak na nich začal kričať, že keď brat E. povie pravdu, čo sa týka podpálenia auta G. J., tak ich podpália, vyhrážal sa bitkou. Má strach, že vyhrážky naplní.

Pri konfrontácií s obžalovaným Ľ. S. a svedkyňou, svedkyňa uviedla, že pred obchodom v P., ktoré vlastní U. S. sa jej vyhrážal, že ich podpália. Otec si to nepamätá, lebo bol opitý. Obžalovaný uviedol, že to nie je pravda, v ten deň nebol vôbec v P., čo mu môže dosvedčiť aj H. S. a kniha dochádzok v obci, keďže pracuje ako člen rómskej hliadky.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne poškodenej z prípravného konania a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, kedy svedkyňa poškodená zotrvala na výpovedi z prípravného konania, na konfrontácií, aj na výpovedi z hlavného pojednávania.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka poškodeného E. F. H., ktorý ku skutku v bode 2. odmietol vypovedať, keďže obžalovaný U. S. je jej krstným otcom. Ku skutku v 1. bode uviedol, že nezotráva na svojich výpovediach z prípravného konania. Zmenu výpovede odôvodnil tým, že sa zľakol, spanikáril, a preto pred vyšetrovateľom nehovoril pravdu. Svedok poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že ohľadom podpálenia auta uvádzal pravdu, avšak na tom, že sa mu mali vyhrážať nezotrval. Vo výpovedi sa nevyjadroval, že sa mu mal Ľ. S. vyhrážať. O vyhrážaní sa dozvedel od sestry.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2018 zotrval na výpovedi hlavného pojednávania a uviedol, že U. S. krivo obvinil, keď podal na neho trestné oznámenie. Pri výpovedi v prípravnom konaní klamal, dôvod uviesť nevie, avšak nikto ho neovplyvňoval ako má vypovedať. Do nemocnice ho prišiel navštíviť obžalovaný U. S., ktorý chcel vedieť, ako sa má. Rovno z nemocnice, dňa 22.04.2016 išiel na políciu podpísať papiere ohľadom inej trestnej veci. Na polícii už bol jeho otec a sestra. Stretol aj obžalovaného U. S., s ktorým sa nerozprávali. Predtým si vymyslel, že sa mu vyhrážal.

V prípravnom konaní svedok popísal dohodu medzi ním, Ľ. S. a U. S. o tom, ako podpália auto G. J.. Ľ. S. mu povedal, že keď auto podpáli dá mu 300,- eur a u policajtov vybaví, že nepôjde do výkonu trestu. Najskôr nechcel auto podpáliť, ale chodili za ním niekoľkokrát, tak sa rozhodol, že to urobí. Uvedené auto mal podpáliť dňa 16.04.2016, avšak zľakol sa a v uvedený deň auto nepodpálil. Potom prišiel za ním Ľ. S. a povedal mu, že ak auto nepodpáli, bude s ním zle, niečo si na neho vymyslí a pôjde do výkonu trestu. Rozhodol sa, že auto podpáli, lebo mal strach z Ľ. S.. Pri podpálení auta utrpel popáleniny, a tak bol hospitalizovaný v nemocnici v Poprade. Na skutok bol nahovorený obžalovanými. Postupne sa začali vyhrážať jemu aj jeho príbuzným. Dňa 21.04.2016 v čase okolo 10.30 hod. prišiel za ním do nemocnice obžalovaný U. S. a povedal mu, že nemá policajtom nič povedať, a ak povie, že oni mu dali príkaz na podpálenie auta, tak bude s ním zle, že dostane bitku, a že si to odskáče aj jeho rodina, že im vypália dom. Následne dňa 22.04.2016 okolo 10.00 hod., po prepustení z nemocnice, išiel na OO PZ v Kežmarku na výsluch ohľadom podpálenia auta., pričom pred budovou OO PZ stretol obžalovaného U. S.F., ktorý mu znova povedal, že nemá na polícii povedať, že ho nahovoril na podpálenia auta. Hovoril to razantne, drzo, tváril sa prísne. Viac mu nepovedal, lebo z budovy polície vyšiel príslušník a povedal mu, aby dal pokoj. Má strach, že U. S. a Ľ. S. svoje vyhrážky naplnia. O tom, že mal obžalovaný Ľ. S. vyhrážať jeho sestru nevie.

Pri konfrontácií s obžalovaným U. S., poškodený uviedol, že mu obžalovaný v nemocnici povedal, že bude s ním zle, keď povie, že ho nahovoril podpáliť auto a taktiež keď sa stretli pred budovou OO PZ V Kežmarku mu povedal, že bude s ním zle, že má byť ticho. Obžalovaný U. S. reagoval, že klame, nie je to pravda.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania a hlavného pojednávania, súd tieto rozpory odstraňoval postupom podľa ustanovenia § 264 ods. 4 Trestného poriadku, kedy obžalovaný zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania. Uviedol, že pri konfrontácií a počas výsluchu v prípravnom konaní nevypovedal pravdu.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu P. J., susedu s rodinou Ľ. S., ktorá zotrvala na výpovedi z prípravného konania a uviedla, že presný dátum si nepamätá, ale sedela u seba doma v kuchyni, mala

otvorenú vetračku a počula ako sa rodina L.N. S. rozpráva o tom, že obžalovaní podpália F. dom, na druhý deň stretla E. F. R., ktorému všetko povedala.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka E. L., ktorý zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že v ten týždeň zastupoval starostu a vie, že od 07.00 hod. do 14.00 hod. obžalovaný L. S. vykonával prácu ako člen rómskej hliadky, bol to jeho pracovný deň.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka G. J. R., ktorý uviedol, že nemá vedomosť o tom, čo je predmetom konania. Na otázku, či bol navštíviť svedka poškodeného E. F. H. v nemocnici, keď bol hospitalizovaný, uviedol, že nebol za ním, od sestry sa dozvedel, že je v nemocnici, tak išiel za lekárom, ktorý mu potvrdil, že E. je hospitalizovaný s popáleninami, ktoré mu mala spôsobiť piecka. Povedal lekárovi, že mu niekto podpálil auto a lekár povedal, že popáleniny môžu byť aj z auta. Išiel to nahlásiť na políciu a spolu s policajtmí išli za E. do nemocnice. E.Z. F. H. sa v nemocnici ku všetkému priznal, uviedol, že podpálil synovo auto, že jeden z obžalovaných mu kúpil benzín a sľúbili mu, že mu dajú peniaze, keď pôjde do basy, že o rodinu sa postarajú.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a vyhodnotil dôkazy jednotlivé ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný L. S. spáchanie skutku poprel a na svoju obranu uviedol, že v apríli 2016 nebol v J. s U. S. a E. F., H., kedy mal nahovárať E., aby podpálil auto. E. nedal žiadnu bandasku s benzínom na podpálenie auta a ani sa mu nevyhrážal, keď auto nepodpáli. Poprel, aby dňa 21.06.2016 bol v obci P., a aby sa vyhrážal R. F. a jej otcovi, že keď E. povie pravdu, že mu dali podpáliť auto, tak podpália ich dom. Uviedol, že dňa 21.04.2016 sa zdržiaval v obci R. J. V..

Obžalovaný U. S. spáchanie skutku poprel a na svoju obranu uviedol, že nevie, prečo bol na polícii, cíti sa byť nevinný. Je pravda, že bol v J. za E. F. H., ale iba mu doniesol jedlo a nič mu nerozprával. S E. sa stretol aj dňa 22.04.2016 pred budovou OO PZ v Kežmarku, ale nevedel, že tam E. bude, nevyhrážal sa mu, nič mu nehovoril.

Súd obrane obžalovaných neuveril, ich tvrdenia boli vyvrátené hlavne výpoveďou svedka poškodeného E. F., H., svedkyne poškodenej R. F., svedka E. F., R. a svedkyne P. J. v prípravnom konaní. V súlade s ich výpoveďami vyznel aj obsah trestných oznámení podaných R. F. ku skutku v 1. bode a E. F., H. ku skutku v 2. bode bezprostredne po skutku t. j. dňa 22.04.2016. Svedkyňa poškodená R. F. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že dňa 21.04.2016 v poobedňajších hodinách, keď bola so svojím otcom pred obchodom na Ž. N. Y. P. sa im vyhrážal obžalovaný L. S., ktorý im povedal, že ak brat niečo povie, že ho naviedli na podpálenie auta, tak ich vypália a bude bitka. Svedkyňa nevedela uviesť, či bol niekto priamym svedkom incidentu. Svedok poškodený E. F. H. popísal s touto vecou súvisiacu inú trestnú činnosť, v ktorej bolo vedené trestné stíhanie OO PZ v Kežmarku pod sp. zn. ORP-197/KK-KK-2016 pre skutok zo dňa 18.04.2016, kedy mal podpáliť auto, pričom mal byť navedený obžalovanými. Ďalej po ozrejmnení skutočnosti, ku ktorým malo dôjsť od začiatku apríla 2016 do 18.04.2016, vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 21.04.2016, v čase okolo 10.30 hod., kedy bol hospitalizovaný v NsP Poprad z dôvodu toho, že utrpel popáleniny, prišiel za ním obžalovaný U. S. a povedal mu, že nemá povedať na polícii, že mu dal príkaz podpáliť auto. Taktiež mu povedal, že ak to povie, bude s ním zle, dostane bitku, a že si to odskáče jeho rodina, že mu vypáli dom. Dňa 22.04.2016 okolo 10.00 hod. po prepustení z nemocnice išiel na OO PZ v Kežmarku na výsluch k podpáleniu auta, pričom pred budovou sa stretol s obžalovaným U. S., ktorý mu znova povedal, aby na polícii nič nehovoril, lebo ak tak urobí, bude s ním zle, tváril sa pri tom drzo, mal z neho strach, že vyhrážku naplní, mal obavu o zdravie a život seba aj svojej rodiny. Svedok E. F. st. vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 21.04.2016 bol s dcérou R. F. pred obchodom v P., bol opitý a nepamätá si, čo s stalo, ale jeho dcéra mu povedala, že jeho syn E. podpálil auto G. J., a preto sa im obžalovaný L. S. vyhráža, že keď povie, že bol nahovorený obžalovanými bude zle, vypália im dom. Svedkyňa P. J. zhodne vypovedala tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a vo výpovediach uviedla, že počula, že ak by niekto podpálil maringotku E. F., boli to U. S. a L. S..

Vzhľadom k tomu, že svedok E. F. H. na hlavnom pojednávaní svoje výpovede zmenil v prospech obžalovaného U. S., sa súd zaoberal jednak dôvodmi, ktoré ho viedli k zmene výpovede a v kontexte

s inými dôkazmi, hlavne výpoveďami ďalších svedkov, aj vierohodnosťou ich výpovedí. V danom je potrebné poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že svedok E. F. H.. ako priamy svedok skutku na hlavnom pojednávaní na rozdiel od svojich výpovedí z prípravného konania zhodne popieral, aby sa trestnej činnosti dopustil obžalovaný U. S. s tým, že ho bol navštíviť v nemocnici, doniesol mu jedlo, ale k ničomu ho nenútil, nevyhrážal sa a taktiež nie je pravdou to, čo vypovedal v prípravnom konaní, keď uviedol, že pred budovou OO PZ v Kežmarku s mu obžalovaný U. S. mal opäť vyhrážať podpálením jeho domu. Práve tento svedok poškodený poskytol súdu jednoznačné a nespochybniteľné spojenie medzi svojím konaním, ktoré spočívalo v úmyselnom podpálení auta, ku ktorému sa priznal a za ktoré bol právoplatne odsúdený, a medzi konaním obžalovaných U. S. a Ľ. S.. Zmenu svojich výpovedí nevedel odôvodniť, uviedol, že v prípravnom konaní klamal, nebol k výpovedi nikým ovplyvnený. Poškodený E. F. R.. ku skutku k 2 bode nezotrval na výpovediach z prípravného konania, zmenu výpovede odôvodnil tým, že vtedy bol opitý a preto nevypovedal pravdu, Ľ. S. to tak nemyslel, ospravedlnil sa mu, bol nervózny. Svedkovia síce zmenili svoje výpovede na hlavnom pojednávaní, avšak v prípravnom konaní boli ich výpovede konzistentné pokiaľ šlo o miesto, čas, spôsob spáchania skutku ako aj osobu, ktorá ho mala spáchať, na hlavnom pojednávaní boli ich výpovede zmätočné, jednoznačne zamerané na vyvinenie obžalovaných, z čoho možno vyvodiť záver, že aj počas súdneho konania boli pod vplyvom oboch obžalovaných, boli nimi navádzaní na zmenu svojich výpovedí, k čomu aj následne aj na hlavných pojednávaní došlo. Svedkovia poškodení v prípravnom konaní vo svojich výpovediach podrobne, presvedčivo a logicky opísali situáciu a okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutkov, zmenu ich výpovede počas hlavného pojednávania sú hodnotí ako účelovú v snahe pomôcť obžalovaným. Nebolo preukázané, žeby ich výsluchu v prípravnom konaní boli ovplyvňované G. J. tak ako to vo výpovedi tvrdil obžalovaný U. S.. V prípravnom konaní obžalovaný Ľ.K. S. uviedol, že v ten deň sa nenachádzal v obci P., bol v práci. Túto výpoveď však nepotvrdil ani svedok L., keďže pracovná doba je do 14.00 hod. a skutok v 1. bode obžaloby sa mal stať medzi 15.00 hod. až 17.00 hod., čo vyplýva z výpovede svedkyne poškodenej R. F.. Dokonca sami obžalovaní sa ospravedlnili za svoje konanie, čo potvrdila tak svedkyňa R. F. ako aj svedok E. F., R.. Obžalovaní podľa názoru súdu neuviedli žiadne relevantné skutočnosti podporujúce ich tvrdenie o tom, že celý prípad je v réžii G. J., ktorý ovplyvnil svedkov poškodených a ich svedeckú výpoveď. Túto obranu súd považuje za účelovú, keď v tejto obrane je badateľná snaha oboch obžalovaných vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie.

V súlade s výpoveďou poškodených vyzneli aj listinné dôkazy ako zápisnica o trestnom oznámení, evidencia dochádzky a zápisnica o vydaní veci.

Trestný čin, pre ktorý bolo obžalovaným vznesené obvinenie súvisí s trestnou činnosťou poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie uznesením sp. zn. ORP-197/KK-KK-2016. Oboznámením sa s vyšetrovacím spisom OR PZ OKP Kežmarok, sp. zn. ORP-197/KK-KK-2016 mal súd zistené, že dňa 18.04.2016 bolo uznesením vyšetrovateľa Oddelenia vyšetrovania OKP OR PZ v Kežmarku v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie E. F., ml. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tak, že dňa 18.04.2016 v čase okolo 00.30 hod. v obci P. pristúpil k tam odparkovanému autu výrobnej značky AUDI Q7, bielej farby, roku výroby 2007, s evidenčným číslom F.-H., kde prinesenou plastovou bandaskou s benzínom polial auto, následne ho zapálil a z miesta ušiel. Podpálenie auta vykonal na základe prosby Ľ. S., pričom tento za podpálenie auta mu prisľúbil finančnú odmenu vo výške 300,- eur. Uznesením vyšetrovateľa Oddelenia vyšetrovania OKP OR PZ v Kežmarku v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie Ľ. S. a U. S. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tak, že dňa 15.04.2016 okolo 17.00 hod. Ľ. S. a U. S. sa stretli s E.Z. F., kedy sa od neho dozvedeli, že má nastúpiť na výkon trestu, kde mu sľúbili, že ak podpáli auto Audi, bielej farby, stojace na dvore G. J., vybaví mu nenastúpenie výkonu trestu a zaplatia mu 300,- eur.

Zo spisu, ktorý sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 145/2016 vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 25.11.2016 obžalobu na obžalovaného Ľ. S.F., U. S. a E. F., H.. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

ktorého sa mal E. F., H., obžalovaný dopustiť tak, že dňa 18.4.2016 v čase okolo 00:30 hod. v obci P., okres F., neoprávnene vošiel do dvora rodinného domu majiteľa G. J., bytom P. Č.. XXX a s 5 litrovým kanistrom s benzínom prišiel pod prístrešok k tam odstavenému osobnému motorovému vozidlu zn. AUDI Q7, bielej farby, rok výroby 2007 s evidenčným číslom F.-H., ktorým polial a zapálil tam stojace motorové vozidlo, kde následne z miesta ušiel, čím takto došlo pre poškodeného R. D. poškodením motorového vozidla k vzniku škody vo výške 12.500,-€, pre poškodeného G. J., nar. XX.XX.XXXX poškodením a obhorením prístrešku, poškodením a obhorením plota, poškodením 2ks platových okien a sklenených výplní, poškodením balkónových dverí, 8ks kobercov ku vzniku škody vo výške 5.710,88€ a pre poškodeného G. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mal v tom čase v osobnom motorovom vozidle občiansky preukaz, vodičský preukaz, kde za vystavenie nových dokladov zaplatil 26,-€ a kde mal finančný hotovosť 1300 zlotých (301,91€) a hotovosť 200,-€ ku vzniku škody vo výške 527,91€ požiarom celkovo došlo k spôsobeniu majetkovej škody vo výške 18.738,79€,- a L.Í. S. a U. S. dopustiť tak dňa 15.4.2016 v čase okolo 17.00 hod. v obci P., okres F. v rómskej osade na ul. Ž.X. sa obžalovaný L. S. a obžalovaný U. S. stretli s odsúdeným E.Ú. F., nar. X.X.XXXX, kde pri vzájomnom rozhovore sa dozvedeli, že E. F. má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody a tak spoločne prisľúbili naliehajúc na E. F., že ak podpáli osobné motorové vozidlo Audi Q7 bielej farby stojace vo dvore rodinného domu majiteľa G. J., tak mu spoločne vybaví nenastúpenie výkonu trestu a navyše po podpálení auta mu vyplatia sľúbenú odmenu 300,-€, pričom na podpálenie motorového vozidla zaobstarali 5 litrový plastový kanister s benzínom, ktorý osobne odovzdal odsúdenému E. F. obžalovaný L. S., pričom E. F. motorové vozidlo značky Audi Q7 bielej farby skutočne podpálil dňa 18.4.2016 v obci P., okres F., na ul. Ž. Č.. XXX/XX, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/145/2016 zo dňa 5.3.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/27/2018 zo dňa 19.9.2018, právoplatný dňa 19.9.2018, čím takto došlo pre poškodeného R. D. poškodením motorového vozidla k vzniku škody vo výške 12.500,-€, pre poškodeného G. J., nar. XX.XX.XXXX poškodením a obhorením prístrešku, poškodením a obhorením plota, poškodením 2ks platových okien a sklenených výplní, poškodením balkónových dverí, 8ks kobercov ku vzniku škody vo výške 5.710,88€ a pre poškodeného G. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mal v tom čase v osobnom motorovom vozidle občiansky preukaz, vodičský preukaz, kde za vystavenie nových dokladov zaplatil 26,-€ a kde mal finančný hotovosť 1300 zlotých (301,91€) a hotovosť 200,-€ ku vzniku škody vo výške 527,91€ požiarom celkovo došlo k spôsobeniu majetkovej škody vo výške 18.738,79€. Uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 145/2016 zo dňa 05.03.2018 bola trestná vec obžalovaných L.K. S. a U. S. vylúčená na samostatné konanie a bola jej pridelená spisová značka 7T 36/2018. Vec nie je doposiaľ právoplatne skončená.

Súd návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania uvedený v zápisnici pojednávania odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku o dôkaz nepodstatný pre rozhodnutie veci.

z hlavného z dôvodu, že šlo

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaných súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne.

Zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane slobody rozhodovania jednotlivca.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchatel núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a to násilím, hrozbou bezprostredného násillia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaní trestnej činnosti dopustili formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Na základe takto vykonaného dokazovania, možno vyvodit' záver, že obžalovaný L. S. kričal R. S., že ak jej brat E. S. povie, že mu dali príkaz na podpálenie auta, tak im vypália dom a obžalovaný U. S. svojím konaním tým, že v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona nútil poškodeného E. S., aby na polícii nevypovedal, že auto podpálil na jeho príkaz a pod hrozbou, že ak tak urobí, tak mu zo života urobí peklo, že bude bitka a že mu podpália dom, dopustili sa zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

Z odpisu registra trestov mal súd zistené, že obžalovaný L. S. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 69/2006 zo dňa 25.04.2006, právoplatným dňa 16.05.2006. Hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný U. S. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 112/2016, právoplatný dňa 16.05.2017 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov a 6 dní nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný L. S. bol hodnotený všeobecne. Na menovaného nie sú žiadne sťažnosti. Z miesta bydliska je obžalovaný U. S. hodnotený ako osoba, ktorá žila pred nástupom do väzby v spoločnej domácnosti s manželkou. Odvtedy čo má živnostenské oprávnenie, prevádzkuje v dome jeho rodičov potraviny. Podľa vyjadrenia zákazníkov, predáva aj na úver, sťažovali sa na neadekvátne predražovanie tovaru, ako aj na arogantné a násilné jednanie zo strany U. S. pri vymáhaní dlhov. Taktiež v rómskej osade nelegálne postavil dom s niekoľkými prístavbami. Riešil ho aj stavebný úrad, starosta obce a poslanci, avšak bezvýsledne. Pri komunikácii je arogantný, drzý a sebaistý beztrestnosťou. Pre svoje arogantné a pohrdavé správanie má v obci zlú povesť.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 112/2016 vyplýva, že dňa 19.09.2016 bola na obžalovaného U. S. podaná obžaloba pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 26.04.2016 v čase medzi 12.00 hod. a 13.00 hod. v obci P., okres F., v rómskej osade na Ž. N. po tom, ako obžalovaný sedel v motorovom vozidle žltej farby za sedadlom spolujazdca vodiča, ktoré prechádzalo po uvedenej ulici, tento okoloidúcej osobe E.Z. F., nar. XX.XX.XXXX, cez uzatvorené okno vozidla gestom ruky naznačil, že ho zabije, respektíve podreže, pričom si obžalovaný prešiel prstom ruky popod bradu v oblasti svojho krku, čo u poškodeného vzbudilo dôvodnú o jeho zdravie a život a zdravie jeho rodiny a to vzhľadom na predchádzajúce konanie obžalovaného, pričom prokurátor tento skutok právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 16.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2017 bol obžalovaný U. S. uznaný za vinného v zmysle obžaloby pri zachovaní totožnosti skutku a jeho právnej kvalifikácie a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov a 6 dní nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný tento trest vykonal väzbou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť nápravy. Súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V tomto prípade nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a ani priťažujúca okolnosť. Vzhľadom na popisované okolnosti nebolo potrebné upravovať hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zákonom ustanovená trestná sadzba pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona je dva až šesť rokov. Obžalovaný L. S.F. bol doposiaľ iba raz súdne trestaný, pričom od jeho potrestania uplynulo viac ako 10 rokov a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil. Nejedná sa teda o narušeného páchatel'a z kriminologického hľadiska, aj keď vysoký počet postihnutí v priestupkových konaniach svedčí o určitej miere ignorovania zákonných noriem obžalovaným. Vzhľadom na absenciu priznania, následok trestného činu a relatívne pozitívne hodnotenie z miesta bydliska považoval súd za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzbe. U obžalovaného L. S. mal súd za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatel'ov a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 24 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd zväzňuje aspekt preventívneho a výchovného účelu trestu a poskytuje obžalovanému nielen možnosť preukázať, že sa z tohto svojho konania poučil, ale že svojím správaním počas skúšobnej doby a aj po jej uplynutí preukáže, že uvedená trestná činnosť bola z jeho strany posledným porušením zákonných noriem. Takto uložený trest je podľa názoru súdu dostačujúcim na zabezpečenie generálnej a individuálnej prevencie, ktorá je zmyslom trestného zákona.

U obžalovaného U. S. súd zohľadnil aj jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom sa v jeho prípade už jedná o recidivistu, ktorý opakovane bol nielen súdne trestaný ale aj priestupkovo postihnutý. Súd poukazuje aj na hodnotenie jeho osoby z obce P., ktorej charakteristika zapadá do obrazu vytvoreného o jeho osobe v tejto trestnej veci, daného najmä spôsobom, akým tento obžalovaný trestný čin spáchal.

Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej trestnej veci obžalovaný U. S. spáchal trestný čin skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 7T 112/2016, súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd mal za to, že na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol obžalovaný vo výkone trestu. Zároveň súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 112/2016 zo dňa 16.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2017, ktorým súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov a 6 dní nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil aby niečo opomenul,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.